

KIVÁLÓ SZOBAKÖZÖSSÉGEINK

№ 28.

Rendhagyó riportunk színhelye a Kollégium, a rendhagyó riport alanyai mi vagyunk, a riporterek úgy szintén. Ez úgy valósul meg, hogy a riportter kérdései kollektív gondolatként fogalmazódnak meg bennünk, hiszen közösség vagyunk.

- Hogy kerültetek össze?

1. - Véletlenül / "mint kövek a vízparton" - idézet a klasszikussá vált fogorvos zsoltárjából, kiemelés tőlünk./
- Mióta laktok együtt?
2. - Letagadjuk / öt éve /
- És ezt hogyan birtátok ki?
3. - Együtt, vállvetve-veregetve / Vadul vagy engedékenyen /
- Öt év hosszú idő, mi történt ezalatt?
4. - Irinyi. Költözködés. Kék szekrények./Pars pro toto/ Ping-pong és Bach. Álmok, csalódások, hullámhegyek, hullámvölgyek /Hegyek-völgyek között zakatolt a vonat, ld. Ábra 1/ Aztán megszűntek a ping-pong partik, elromlott a lemezjátékoszó, éjszakák és nappalok egybefolytak, az egymás mellé rakott könyvek hosszúsága a szigorlatok végére 13 m 65,7 cm-t tett ki. Ábra 2. Aztán a tükörbe néztünk, és IV. évesek lettünk. De azért virágot adtunk /lévén reprezentációs szoba/ és zászlót kaptunk.

KIVÁLÓ SZOBAKÖZÖSSÉG

- A virágért cserébe zászló jár?
5. - Nem, a kiváló cím a jó munkáért.
- Jó munka? Mit neveztek jó munkának?
6. a. Tanulás.
b. 4,6 a második szigorlatkor.
c. Segítőkészség - KST minden vonalon.
d. Lelki posta /másoknak-magunknak/.
e. Társadalmi munka / Együtt könnyebb, sokkal könnyebb/
f. Viták, beszélgetések mindenütt, mindenkivel, mindig őszintén.
g. Otthont teremtünk: megszelídítjük köröttünk a tárgyi világot. / skandálandó /

h. Hiszen ez már mindent magába foglal.

- Mindent?

7. - Nem, 9. tagunk még nem nyilatkozott.

- Rejtegettek valakit?

8. - Nem rejtegetjük, csak időnként belopjuk. Ő az egyetlen férfi, aki megemlékezik a Nőnapról, /ábra 3/ boldog új évet kíván, és aki mindenben segít.

- Ki ő?

9. - A szobapatrónusunk.

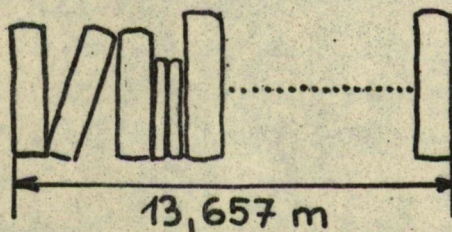
- Értem, de végülis miért kiváló a szobátok?

10. - Azért, mert közösség.

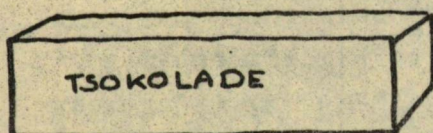
ábra 1:

ábra 2:

ábra 3:

CHOCOLATE CHERRY LIQUEUR

Tik-tak, tik-tak...itt az időm.

Krrr, brrr...Ébredjetek!Csönd.Krrr...mi lesz,meddig várjak még?
Felkelni!!!

Kopp! - Fejbevégtak.Milyen furcsán néznek rám,jaj nekem!Pe - dig csak a kötelességem teljesítem.Szóljak mégegyszer?Nem me - rek...tegnap is a földhöz vertek.Minden rugóm égnek állt,csoda, hogy magamhoz tértem.

Nini!Az egyik már kidugta a lábát.Jól van,csak ébredj!Fogja a teáskannát és kivonul.Megint csend van.De ezt már ismerem. Mindjárt visszajön,és lerángatja róluk a paplant.Hogy ez milyen bátor!Pedig úgy morognak rá.Egyszer majd őt is fejbeverik. Na, itt is van a teával.Most már megy minden,mint a karikacsapás.Az a szélső ott az ablaknál megint először készült el.Már a kabátját húzza.Emez meg csak itt téblábol...megszoktam már.A többi már rég elment,ő pedig ott áll a tükör előtt.Aztán hirtelen rámnéz és megrémül.Ha-ha!Vajon mivel ijesztem meg minden nap? Végre ő is elviharzik.

Érdekes társaság.Nem értem teljesen őket,de nagyon unalmas, amikor felkerekednek és egyedül maradok.Irigylem a Fényképező - gépet,mert őt gyakran magukkal viszik.Ő mesélte,hogy milyen jó volt együtt hancúrozni velük ősszel a parkban,és télen a koles előtt hóembert építeni.Az Ételhordó pedig azt állítja,hogy őt csak az egyikük szokta elvinni,s amikor visszahozza,a többi mind rárohan és szétszedik.Időnként nagy csomagokat cipelnek be a szobába,azokkal ugyanezt teszik.Fantasztikus,hogy mennyit esz - nek.

Csak ne lennének olyan zajosak!Sokszor órákig ülnek egy ku - pacban és csak mondják,mondják a magukét:KISZ-gyűlés,Fényes sze - lek,szűnyogháló,Diákbizottság,menza,zárthelyi,szervezés,meg mást...

Ketyegésemet igen gyakran zavarja meg valahonnan egy torz rikácsolás,mire többen elrohannak.Csak tudnám,hogy hova!És miért fontosabb ezeknek az ajtó "tik-takkolása"?Máskor meg számomra érthetetlen csönd van.Tele vannak könyvekkel,füzetekkel,és meny - nyi ideig bámulják azokat a nyomtatott lapokat.Az egyik mindun - talan elalszik rajtuk,egy másik pedig félhangosan kuncog,aztán felolvas valamit,hogy a többiek is szórakozzanak.

Van egy könyvük,amiből időnként furcsa szövegeket mormolnak.

Egy szót sem értek belőle, de úgy láttam, hogy ők sem. Ilyenkor nagyon idegesek. Mégis irigylem ezt a könyvet, mert ezzel is többet törődnek, mint velem.

Aztán kopognak. Az ajtó "tik", valaki bekiabál, aztán "tak"! és megint eggyel kevesebben maradnak.

Állandó a jövés-menés.

Meghoztam a plakátot. Készen van a magnó? Beszedtem a pénzt. Kinél van a raktárkulcs? Hol a DB titkár? Mikor lesz könyvtár? Adjatok egy szál cigit! Várnak a portán. Kinek van egy szláv előadása? Mi van a kérvényekkel? Hánykor lesz szobacsoportvezetői megbeszélés?

Éjfél után már nyugtalan leszek. Szeretnék hangosabban ketyegni, hogy felfigyeljenek rám. De felém se néznek, és ez így megy nap mint nap. Azért nagyon szeretnék néhány évet még így eltölteni közöttük...

